

רבות בנות עשו חיל
ואת עליית על כלנה

פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה

תוכן הענינים

31	ברכת המזון - ספרד	3	לבריאות ברכה והצלחה
37	ברכת מעין שלש - ספרד	4	הצלחה
38	ברכת המזון - ע"מ	4	לפרנסה
44	ברכת מעין שלש - ע"מ	8	להנצל מעצת היצר
45	קריאת שמע שעל המטה - ספרד	10	לשמירת הלשון
50	קריאת שמע שעל המטה - ע"מ	11	אגרת הרמב"ן
55	תפילה קודם התפילה	14	אשה על בעלה
55	למצוא אבידה	15	על בן זוג
56	בקשה למוצאי שבת - אידיש	16	שלשה עשר עיקרים
57	בקשה למוצאי שבת - לשון הקודש	18	תפלת השל"ה
58	לפני הכותל המערבי	23	להצלחת הבנים
61	על קבר רחל אמנו	24	בנים על אבות
65	תפלה קודם התפלה	25	הפרשת חלה
69	תפילה לאחר התפילה	26	הדלקת נרות
72	תפלת הדרך	29	תפלת חנה

בני ברק: הלפרין 18 • ירושלים: מזלי ישראל 2
 972-0-6154960 • סל • www.utsavim.co.il • office@utsavim.co.il
 U.S.A. - Mevo'ar Judaism Tel: 718-436-6707 www.mevuarjudaica.com
 © כל הזכויות שמורות

לבריאות ברכה והצלחה

בתפלה זו - המקבילת ממך ה'חתי'ם סופר' זצ"ל - מבקשים שימלא ה' משאלותינו לבריאות טובה. ברכה והצלחה בכל מעשי ימינו, וטוב לתת צדקה לפני אמירת התפלה.

הריני מתנדב שמון למאור לעילוי נשמתו של רבי מאיר בעל הנס, כדי שהקדוש ברוך הוא בזכות רבי מאיר בעל הנס, יצילני לי ולאשתי מכל חולי ומכל באב, ונהיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים. ויצילנו מכל צרה ומכל מיני פורענות. ויאריו ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודתו יתברך. אלהא דרבי מאיר ענני (ג"פ).

אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי: חנני יי כי אליך אקרא כל היום: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמוך והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמוך: עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדושתך. יהיו לך ציון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: אמן בן יהי רצון:

למנצח מזמור לדוד: יענה יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש ומציון יסעודך: יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך בלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יי כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יי משיוח יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר: המה ברעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

להצלחה

הבטחון בבורא עולם הנו ערבה להצלחה.

ועל כך תקו השל"ה הקדוש תפלה המלווה את האדם בכל אשר ילך:

הריני רוצה לילך (למקום פלוני) ברשות ה' יתברך ולמען שמו רבוננו של עולם בדברי קדשך כתוב לאמר, "הבוטח בה' חסד יסוכבנו". ה' אלהים אמת, תו לי ברכה והצלחה בכל מעשי ידי, כי בטחתי בך שתשלח לי ברכה, ויקים בי מקרא שכתוב, "השלף על ה' יהיב והוא יכלכלך", אמן:

לפרנסה

בספר שערי דמעה מוכא, שגדולה מעלת התפלה על הפרנסה.

לזכות שימלא ה' ירינו מברכותיו וישיביענו מטובו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בכזוי, בהתר ולא באסור, כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

שמות טז

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנטנו הילך בתורת אים לא: והיה ביום

הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה פי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשור לאכול ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם פי על יי: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: וידבר יי אל משה לאמר: שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים תאכלו בשור ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם: ויהי בערב ותעל השולו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא פי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימודו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בוקר: ולא

שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּתִירוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֵר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצוּף עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשָּׁנָה שְׁנַי הָעֵמֹר לְאָחַד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ שִׁבְתוּן שִׁבַּת קוֹדֶשׁ לִי מִחֹר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בְשָׁלוּ וְאֶת כָּל הָעֵדָף הַנִּיחֹו לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר: וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיְתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבַּת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעֵם לִלְקוֹט וְלֹא מִצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹד מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשִּׁבַּת עַל כֵּן הוּא נוֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמַיִם שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן הַיּוֹם כַּזֶּרַע גַּד לָבוֹן וְטַעְמוֹ כַּצִּפִּיחַת בְּדָבֶשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מֵלֵא הָעֵמֹר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדַדְתֵּיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֲתֶכֶם בְּמִדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֲתֶכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֹהֲרֹן קַח צִנְצָנֶת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מֵלֵא הָעֵמֹר מִן הַנֶּחֱחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדַדְתֵּיכֶם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וַיִּנְיחוּהוּ אֹהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ אֶת

הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת הַמֶּן אֲכָלוּ עַד בָּאָם אֶל קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֵמֹר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא:

אֵתָה הוּא יְיָ לְבַדָּה אֵתָה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאֵתָה מַחִיָּה אֶת כּוֹלָם, וְאֵתָה הוּא שְׁעֵשִׂיתָ נְסִיִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ, גַּם בְּמִדְבָּר הַמְּטַרְתָּ לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וּמִצּוֹר הַחֲלִמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם, וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרֻכֵיהֶם, שִׁמְלוֹתֶם לֹא בִלְתָה מֵעֲלֵיהֶם, כִּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, תִּזְוַנְנוּ וְתִפְרַנְסֶנוּ וְתִכְלַכְלֶנוּ וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל צְרֻכֵנוּ, וְצְרֻכֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִיִּים, בְּמִלּוֹי וּבְרֹחוֹת, כְּלֵי טוֹרַח וְעֵמֶל גְּדוֹל, מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה, וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וָדָם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁתַּכִּיֵן לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי, כָּל מַחְסוֹרֵנוּ, וְתִזְמִיֵן לָנוּ כָּל צְרֻכֵנוּ, לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחֲיֵינוּ, דִּי מַחְסוֹרֵינוּ, וְלְכָל שַׁעַה וְשַׁעַה מְשֻׁעוֹתֵינוּ, דִּי סְפוּקֵנוּ, וְלְכָל עֶצֶם מֵעֲצָמֵנוּ דִּי מַחֲיָתֵנוּ, כִּיִּדְךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֻבָּה, וְלֹא כְּמַעוֹט מְפַעְלֵינוּ וְקוֹצֵר חֲסָדֵנוּ. וּמִזְעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ, וַיְהִיוּ מְזוֹנוֹתַי, וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי, וְזָרְעֵי וְזָרַע זָרְעֵי, מְסוּרִים כִּיִּדְךָ, וְלֹא כִּיִּד בָשָׂר וָדָם:

להנצל מעצת היצר

בעל "חובות הלבבות" יסד תפלה זו ובה בקשה להתגבר על יצר לב האדם הרע מנעוריו.
להנצל מעצותיו ותחבולותיו ולזכות לעבד את ה'.

רבוננו של עולם, אתה הוצאתני מאיו, ובראת ויצרת את כל גופי רוחי ונשמת, ורואה אתה איה גדלה תשוקתי לעמד לפניך בנפש טהורה וזכה; את רצונך תרגיש, ואת הגיוןך תהגה, ובחדרי לבה הוד קולך ישמע. אבל מאד ידוה לבי בקרבי על גדל עכירתה. הרגשות זרות היא מרגשת, ורצוניות עכירות רוצה, ותחת להיות פעמון זהב להשמיע קולו בבואו אל הקדש קול איש בליעל, להבדיל בה ישמע, ולקראתו היא קמה ומתעוררת. ואפלו בשעה שאני קם ומתחזק לגרש כל הרגשה ורצון לא טוב, ולהחריש את קול הבליעל אשר מבצבץ וקורא בו, אז רק מן מחי ולבי אני מגרשם, ובנפשי הם נשארים:

רבוננו של עולם, טהור ומטהר, עד מה ימס לבי בקרבי בהעלותי על דעתי ורכו של איש, אם רק את חצרו ואת ביתו מנקה, את האשפה החוצה יזרק ומעל רשותו ירחק. ואני

בשאני בא לטהר את כל עצמי ומהותי ולהשביע בצחצחות את נפשי, לכבסה ולנקותה ולטהרה לפני אדון העולמים, טהור ומשורתיו טהורים, לעלא מכל שמהו וכנוייו רק מעל פני הזהם מסתתה, ואל נפשי פנימה הכל נדחק ונכנס, עד שאני מאוס ומגעל בעיני עצמי, מכל אוצר המנוול אשר אגור בתוכיות נפשי; צבתה בטנה ונפחה ירכה עד כדי להתבקע ולשטפני בזרם מים הזידונים לעת מצוא, חס ושלום. וכן עתה נתעוררה בקרבי מחשבה [או] תאוה פלונית (טוב לפרטה). מר לי מאד בידעי, שאף שבעזרתך התגברתי ולא נתתיה לבצע את פעלותיה וזממיה, נפשי עוד לא מטהרת, וכפעם בפעם תתראה בקרבי באפנים שונים, פעם בתאוה ופעם במחשבה וכו'. אנא יי, טהר את נפשי, עקר את יצרי מתוכי, ואת חלק הרע מקרב נפשי תשליך במקום אשר לא יזכר ולא יפקד ולא יעלה על לבי לעולם, לא עתה ולא לעת זקנתי. ובפרט בשתזכה נשמתו למחיו דגדלות, בעת תורה ותפלה וכדומה, ותזכה לעלות לפני כסא כבודך תהיה זכה ונקיה להתלבש בבגדים לבנים של אור המצות, ולהיות פורחת לעלא בתשוקיו וכסופיו, ולהתבטל ולהתייחד ביני אהד:

לשמירת הלשון

מוכא בספר התחנות והבקשות, שתאמר האשה תפלה זו ותשחר את פני ה' לזכות שלא להכשל בכלל בעון לשון הרע.

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך אל רחום וחנון שתזכני היום ובכל יום לשמוך פי ולשוני לבלי להלכד בדבורים אסורים ובעון לשון הרע ודכילות, ואהיה זהיר מלדבר אפלו על איש יחיד כל שכן מלדבר דילטוריא על כלל ישראל שעונו חמור מאד:

רבנו של עולם, בראת בי אזנים לשמע דברי קדשה ודברי תורה, אוי לי כי טמאתי אותם בשמע דברי נבלה ולשון הרע וכל דברים האסורים ובכללם דברים בטלים אוי לאזנים שפך שומעות, והנני מתחרט מאד על זה, והריני משחר פניך שתעזרני שאשמד את עצמי מלשמע דבר שאינו הגון וכל שכן שאשמד את עצמי שלא להיות במקום שמדברים דברים שאינם הגונים, וכל מה ששמעו אזני דברים שלא כרצונה, עזרני נא שיהיו נשפחים ממני לגמרי, וזכני שאפלו בשוגג ושלא במתכוון ואפלו על ידי אנכי לא ישמע לאזני דבר שאינו הגון, ויהיו אזני מקדשות ושומעות כי אם דבר מצוה:

אגרת הרמב"ן

בספר "מעלפת ספירים" מובאת אגרת קדש זו, ששילח הרמב"ן ד"ל לבנו. ענינה של האגרת להחזיר אל לב האדם את מדת הענוה, וצוה עליו להיות מרגל באגרת זו בעל פה וללמדה גם לאחרים, וכיום שבו יקרא את האגרת - יענו לו מן השמים את כל אשר ישאל. וכל הרגיל לאמרו, בודאי יהיה נצול מכל צרה ומבטח לו שהוא בן עולם הבא:

שמע בני מוסר אביך, ואל תטוש תורת אמה. תתנהג תמיד לדבר כל דבריך בנחת לכל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הפעם, שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה, כל הנועם כל מיני גיהנם שולטין בו, שנאמר הסר פעם מלפך, והעבר רעה מפשרה, ואין רעה אלא גיהנם, שנאמר: וגם רשע ליום רעה. וכאשר תנצל מן הפעם תעלה על לבך מדת הענוה שהיא מדה טובה מכל המדות טובות, שנאמר: עקב ענוה יראת יי:

ובעבור הענוה תעלה על לבך מדת היראה, כי תתן אל לבך תמיד, מאין באת, ולאן אתה הולך, ושאתה רמה ותולעה בחיה, ואף כי במוחה, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, לפני מלך הכבוד, שנאמר: הנה השמים ושמי השמים לא יכלפלוך, אף כי לבות בני אדם, ונאמר: הלא את השמים ואת הארץ אני מלא, נאם יי, וכאשר